Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. generale p. t. t. nr. 24.464/939

2 LEI

UNIVERSUL SPORT

1-1942

Redacţia şi Administraţia: Palatul „UNIVERSUL" str. Brezoianu 23—25. Telefon Centrala 3.30.10; Redacţia 5.72.81. Redactor responsabil EUGEN DUMITRESCU

Proprietar: „Universul", S. A. Adm.-delegat: STELIAN POPESCU Inscris sub No. 167, Trib. Ilfov

Nr. 1. — Anul V / BUCUREŞTI / Joi 1 Ianuarie 1942

ABONAMENTE: Pentru grupări sportive 1000 lei anual

1 an LEI 500 6 luni LEI 270 3 luni LEI 150

Mâine în Europa

Primul match internaţional de football din 1942: Portugalia-Elveţia la Lisabona

După matchul susţinut Duminică la Valencia contra echipei Spaniei, selecţionata de football a Elveţiei îşi va termina mâine turneul iberic. Elveţienii vor juca la Lisabona cu teamul Portugaliei. Este a patra întâlnire portugalo-elveţiană. Oaspeţii au şansele cele mai multe să termine partida în învingători.

MATCH INTER-ORAŞE LA BERLIN

In capitala Germaniei, tot mâine, se va disputa partida inter-oraşe dintre selecţionatele oraşelor Berlin şi Cracovia.

Gazdele sunt favoritele întâlnirii.

AVERTISMENT?...

H. C. DAVOS INVINGTOR LA SCOR IN CUPA SPENGLER

Zurich, 30 (Serviciul nostru special). — *In cadrul Cupei Spengler, pentru hockey pe gheaţă, eri s'a disputat matchul dintre H. C. Davos şi Montchoisi-Lausanne. Intâlnirea a avut loc la Davos şi s'a terminat cu victoria la scor a lui H. C. Davos: 14—2!...*

Dată fiind slăbiciunea echipei din Lausanne, este de prevăzut o finală H. C. Davos-Berliner S. C.

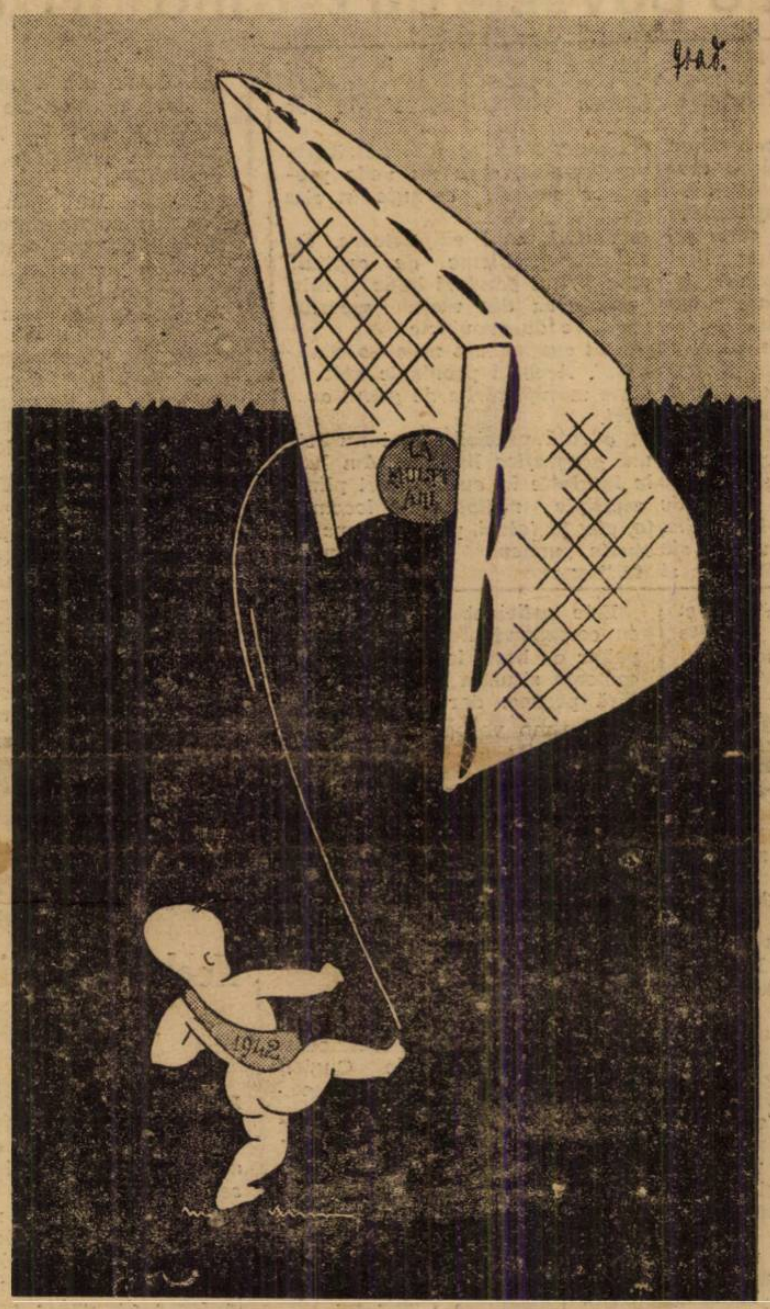

O URARE DIN SUFLET DE CARE LEGĂM MULTE SPERANŢE

FOOTBALL-1941 IN PATRU TABLOURI

Bilanţ sumar la sfârşit de an şi de activitate săracă, desfăşurare agitată şi întreruptă a unui sport care a fost odată rege şi la noi

Un singur tablou pentru 1942

Ca la sfârşit de an, vom incerca să schiţăm în cele ce urmează, bilanţul footballului românesc pe anul 1941.

N'a fost un an prea bun cu footballul nostru.

Incepută sub norii ameninţători ai războiului dreptăţii, activitatea footballistică nu a fost stânjenită niciun moment. Este vorba de activitatea cu caracter naţional numai, pentrucă pe tărâm internaţional România nu a putut activa decât la inceputul verii, când a susţinut primul joc.

Incât, în cursul intregii primăveri footballul a desfăşurat o activitate normală, cu campionat divizionar A şi B, şi cu Cupa României, ediţii care au luat sfârşit fără nicio dificultate, deşi în jurul nostru roiau aceeaşi nouri.

Paralel cu activitatea pe teren s'a desfăşurat şi una de ordin administrativ, de organizare sau reorganizare, dacă vreţi.

S'a renunţat la vechea conducere a sportului românesc, iar noua conducere a debutat cu măsuri care mai târziu, spre sfârşitul anului, vor avea consecinţe în anumite sporturi.

❖

Faza imediat următoare a coincis cu începerea ostilităţilor sfinte contra comunismului, care aveau să ducă la desrobirea provinciilor noastre scumpe Basarabia şi Nordul Bucovinei.

Este perioada în cursul căreia rândurile sportivilor s'au rărit: cei mulţi au plecat la datorie, acolo unde Crucea, Neamul, Regele şi Mareşalul i-au chemat şi au răspuns cu entuziasmul lor de sportivi şi buni români. Prin ei sporturile româneşti şi-au inscris numele în cartea de aur a sacrificiilor, prin ei şi cu sângele lor au contribuit — deocamdată — la reintregirea graniţelor de Est şi la reabilitarea unei demnităţi naţionale adânc jignită şi ignorată de un trecut şi trecuţi odioşi.

Desigur, nu mai putea fi vorba de activitatea pe teren. Arenele şi-au închis porţile temporar, aşteptând inapoierea sportivilor eroi.

❖

Activitatea însă, a putut fi reluată în timp relativ scurt şi continuată — manifestare semnificativă a tineretului nostru — sub stare de război.

Bineînţeles, nu s'a mai putut disputa un campionat naţional, din pricina unor dificultăţi explicabile pentru situaţia unei ţări aflate în război — şi atunci s'a organizat o competiţie cu caracter regional, în 10 serii: **Cupa Basarabiei** — competiţie simbolică şi trofeu donat de ziarul **„Universul"**.

Activitatea s'a desfăşurat neîntrerupt în tot sezonul de toamnă, care a găzduit şi o partidă internaţională, a doua din acest an.

Cum se vede, anul footballistic 1941 are patru epoci distincte, care coincid cu cele patru anotimpuri: primăvara — activitate normală, cu campionat şi Cupă, — vara — cu manifestaţii sistate complect, — toamna — reluarea activităţii cu o competiţie ad-hoc — şi iarna, epoca prezentă — iar cu activitatea întreruptă, ca de obiceiu în acest sezon.

Şi în general, footballul a cunoscut o manifestare inegală şi săracă, sub raportul activităţii naţionale şi sub cel al manifestărilor internaţionale. Şi peste acestea, o acţiune de reorganizare fundată pe temeiuri eronate pentru realitatea sportului românesc.

❖

Campion naţional pe anul 1940-1941 este Unirea Tricolor. Oborenii au reuşit această performanţă graţie valorii echipei, perseverenţei şi ambiţiei intregului club. Şi victoria — meritată pe deplin — Unirei Tricolor a însemnat victoria echipelor româneşti, a echipelor care intotdeauna au făcut românism intotdeauna şi în orice imprejurare, chiar în luptă cu greutăţile timpurilor, mai ales a greutăţilor materiale. Căci este şi victoria echipelor româneşti şi a echipelor sărace care au făcut sport pentru sport, mai bine zis, mai întâi sport. Este şi victoria jucătorilor, care au dat pildă vie de dragoste de club şi putere de sacrificiu.

Facem acest elogiu Unirei Tricolor pentrucă cunoaştem cariera plină de peripeţii şi greutăţi a clubului oborean, munca şi sacrificiile pe altarul sportului românesc şi pentrucă ne place să recunoaştem. Unirea Tricolor merită acest elogiu oricine ar spune şi orice s'ar spune.

Avem un campion nu de mare prestigiu internaţional, dar unul de mare moralitate, de prestigiu românesc — ceea ce este mai important decât orice, pildă pentru timpuri, de naţionalism şi politică sănătoasă a cadrelor proprii şi exclusiv băştinaşe.

❖

In ordine s'au clasat: Rapid — care va avea şi el o satisfacţie: Cupa României, — Ripensia, Venus, Mica, — echipa aceasta debuta în prima divizie, — Sportul Studenţesc, UDR, Gloria-Arad şi FC Craiova — care debuta şi ea.

Au retrogradat conform regulamentului (care mai târziu nu va mai exista pentru federaţie): FC Ploeşti, Gloria CFR., Universitatea şi FC Brăila.

❖

Ca fapte mai interesante sunt de remarcat, dar numai ca pildă pentru posteritate, cele câteva cazuri de **matchuri aranjate** cu vi-

(Continuare în pag. 3-a)

Boxul românesc în 1941

Constatări nesatisfăcătoare la sfârşit de an

O nouă epocă critică a fost crestată pe răbojul boxului românesc, pentru care nici anii precedenţi nu au fost mai fericiţi.

Nu intenţionez, în rândurile de faţă, să fac un bilanţ al activităţii din ultimele luni. Evenimentele petrecute în acest domeniu sportiv sunt atât de puţin numeroase încât ar putea fi rezumate în câteva rânduri.

La situaţia aceasta este normal să nu mă preocupe prea mult manifestările desfăşurate şi să insist cu deosebire asupra stadiului în care se găseşte o manifestare care a cunoscut o mare popularitate în trecut, precum şi asupra cauzelor care au determinat această nesatisfăcătoare stare de lucruri.

Este de toată lumea ştiut că Bucureştii nu sunt înzestraţi cu o sală convenabilă manifestărilor pugilistice. Pe această chestiune au fost vărsate valuri de cerneală fără ca propaganda făcută să aducă o ameliorare a situaţiei.

Cu toate acestea, decadenţa boxului nu se datoreşte, exclusiv, lipsei unui local adecuat cererilor. Mai sunt în Capitală destule săli cari ar fi putut servi interesele sportului cu mănuşi. Mai puţin pretenţioase decât un circ de respectabile dimensiuni, sau de o arenă gen „Deutschlandhalle" din Berlin, sălile Capitalei noastre ar fi putut adăposti reuniuni pugilistice de mai puţină suprafaţă dar îndeajuns de interesante spre a asigura menţinerea pe poziţii a sportului cu mănuşi!

Desigur că lipsa unei săli respectabile nu putea să conserve situaţia glorioasă a boxului de acum zece ani. Dar, nici nu putea să situeze această completă mişcare pe acelaş plan cu sporturile minore.

Altele sunt cauzele cari şi-au spus cuvânt nefast în instaurarea situaţiei nenorocite de astăzi.

Mă refer la conducere şi la comportarea celor mai mulţi dintre practicanţii sportului cu mănuşi. Atât prima cât şi ultimii au fost departe de a adopta atitudinea cea mai indicată de interesele pugilismului.

Conducătorii din anii din urmă au lăsat enorm de dorit. Cu mici excepţii ei s'au gândit numai la formarea unei platforme personale, au ignorat sportul propriu zis şi au impus organizatorilor şi grupărilor obligaţiuni prohibitive.

Unii şi-au justificat atitudinea cu argumente slabe. Alţii nu au găsit necesar să facă nici acest lucru; iar o a treia categorie a decretat: *aşa vreau, aşa fac.*

In fine, este cazul să mă ocup şi de actuala conducere.

Nu ştiu de unde inspirat, F. R. L. A.-ul a decis supunerea fiecărei reuniuni la o taxă fixă de lei 10.000 (citiţi bine: ZECE MII).

Pe deasupra, F. R. L. A.-ul mai emite şi alte pretenţiuni, destul de dăunătoare organizatorilor. Impune o cotă de gratuităţi care depăşeşte, în mod obişnuit, douăzeci la sută din capacitatea sălii respective. Şi cui se distribuesc aceste gratuităţi? Admiratorilor în devenire, câte odată, şi totdeauna acelora cari s'au obişnuit să vizioneze, în mod gratuit, acest gen de spectacole.

Să mi se ierte sinceritatea dar, atâta timp cât boxul nu-şi poate trage sufletul nu-mi este permis să trec cu vederea elemente cari dau lovitură de măciucă argumentelor menite să salveze ceea ce mai este de salvat.

Nu am făcut niciodată personalităţi pentru motivul că, am considerat, drept datorie a celor vizaţi, să se judece singuri şi să procedeze în consecinţă.

Prezidentul de astăzi al foru-

(Continuare în pagina 6-a)

24255.